

Nr 1

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring av övergångsbestämmelserna till lagen den 18 april 1935 (nr 113) med vissa bestämmelser om arbetsförmedling.

Genom en den 8 december 1961 dagtecknad proposition, nr 3/1962, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

L a g

om ändring av övergångsbestämmelserna till lagen den 18 april 1935 (nr 113) med vissa bestämmelser om arbetsförmedling

Härigenom förordnas, med ändring av vad i övergångsbestämmelserna till lagen den 18 april 1935 med vissa bestämmelser om arbetsförmedling¹ finnes stadgat däremot stridande, att enskild person eller annan, som vid 1962 års utgång med behörigt tillstånd bedriver arbetsförmedling i förvärvssyfte, må, om särskilda skäl därtill föreligga, av arbetsmarknadsstyrelsen beviljas förlängning av tillståndet i den ordning och på de villkor som angivas i nämnda övergångsbestämmelser, dock icke längre än till den 1 januari 1968.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1962.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för lagförslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas i det följande, hänvisa till propositionen.

¹ Jfr SFS 1957:45.

Departementschefen

Föredragande departementschefen, statsrådet Nilsson, har anfört:

»Enligt de av Sverige antagna bestämmelserna i del II av internationella arbetsorganisationens år 1949 reviderade konvention angående avgiftskrävande arbetsförmedlingsbyråer skall den verksamhet, som med vinstsyfte bedrivs av privata avgiftskrävande arbetsförmedlingsbyråer, vara avvecklad inom en begränsad tid, som vederbörande stat själv bestämmer. Vårt land är således ej bundet vid en avveckling inom någon viss bestämd tidrymd. Den frist, inom vilken avvecklingen skall vara genomförd, har också vid olika tillfällen förlängts. Enligt statsmakternas beslut år 1957 skall ifrågavarande byråer vara avskaffade senast vid utgången av år 1962.

Såsom framgår av vad jag tidigare anfört återstår numera endast fem byråer i Sverige, som bedriver arbetsförmedling i förvärvssyfte. En av dessa byråer drives i bolagsform, nämligen Konsertbolaget, som förmedlar engagemang för tonkonstnärer. Arbetsmarknadsstyrelsen har förklarat sig ha för avsikt att inom en nära framtid igångsätta en utredning om effektivisering av den offentliga artist- och musikerförmedlingen och i samband därmed undersöka i vilka former arbetsförmedlingen för tonkonstnärer bör vara anordnad. Med hänsyn till vad arbetsmarknadsstyrelsen uppgivit synes det lämpligt att möjlighet under ytterligare någon tid föreligger att låta Konsertbolaget fortsätta sin verksamhet.

Av de fyra enskilda personer som alltjämt bedriver arbetsförmedling i förvärvssyfte har, såsom tidigare framgått, tre uppnått hög ålder, nämligen 68, 74 respektive 79 år, medan den fjärde år 1962 fyller 60 år. Jag finner det rimligt, att arbetsmarknadsstyrelsen får möjlighet att bereda även dessa enskilda personer tillfälle att upprätthålla sin verksamhet ännu en tid.

Arbetsmarknadsstyrelsen har hemställt, att avvecklingstiden för den i förvärvssyfte bedrivna förmedlingsverksamheten begränsas till ytterligare tre år. Jag vill föreslå att avvecklingstiden — i likhet med vad som skedde år 1957 — förlänges med fem år, dvs. till den 1 januari 1968. Jag räknar därvid med att avvecklingen skall vara slutförd vid nämnda tidpunkt och att någon förlängning för tiden därefter inte skall komma att behövas.

Med hänsyn till vad nu sagts förordar jag, att arbetsmarknadsstyrelsen får befogenhet att, när särskilda skäl föranleder därtill, förlänga vid 1962 års utgång gällande tillstånd i samma ordning som nu gäller, dock icke längre än till den 1 januari 1968. Bestämmelserna härom synes böra utformas på motsvarande sätt som när avvecklingstiden förlängdes år 1957.»

Utskottet

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får därför hemställa,

att riksdagen måtte bifalla förevarande proposition, nr 3.

Stockholm den 8 februari 1962

På andra lagutskottets vägnar:

AXEL STRAND

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Strand, Nils Elowsson, Axel Svensson, fru Carlqvist, herr Birke, fru Gärda Svenson, fröken Nordström och herr Nyman;

från andra kammaren: herrar Anderson i Sundsvall, Nilsson i Göteborg, Rimmerfors, fröken Wetterström, herrar Wahlund, Bengtsson i Varberg, fröken Sandell och herr Johansson i Södertälje.
